

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Court of Appeal (Civil Division) — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40) 4 artiklan tulkinta — Velvollisuus julkistaa direktiivin liitteessä II mainittuihin luokkiin kuuluvan hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin tekemättä jättämistä koskevan päätöksen perustelut

Tuomiolauselmä

- 1) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 26.5.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY, 4 artiklaa on tulkittava siten, että siinä ei edellytetä, että päätöksen, jossa todetaan, että kyseisen direktiivin liitteessä II tarkoitetun hankkeen ympäristövaikutusten arviointi ei ole välttämätön, on itsessään sisällettävä ne syyt, joiden perusteella toimivaltainen viranomaisena päätti, ettei arviointi ollut välttämätön. Jos kuitenkin henkilö, jota asia koskee, esittää tätä koskevan pyynnön, toimivaltaisella hallintoviranomaisella on velvollisuus ilmoittaa hänelle ne perustelut, joiden nojalla kyseinen päätös tehtiin, tai antaa merkitykselliset tiedot ja asiakirjat vastauksena esitettyyn pyyntöön.
- 2) Jos jäsenvaltion päätöksessä olla tekemättä direktiivin 85/337 liitteessä II tarkoitetusta hankkeesta ympäristövaikutusten arviointia kyseisen direktiivin 5 ja 10 artiklan mukaisesti ilmoitetaan ne perustelut, joihin se perustuu, kyseinen päätös on riittävästi perusteltu, kun niiden, joita asia koskee, on päätökseen sisältyvien perustelujen ja heidän tietoonsa jo saatettujen seikkojen sekä mahdollisesti niiden tarvittavien lisätietojen, jotka kansallisella toimivaltaisella viranomaisella on velvollisuus antaa pyydettyä, avulla mahdollista arvioida, onko kyseinen päätöksen riittäminen taroituksenmukaista.

(¹) EUVL C 107, 26.4.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 30.4.2009 (Fővárosi Bíróságin (Unkarin tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Asia C-132/08) (¹)

(Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Radio- ja telepätelaitteet — Vaatimustenmukaisuuden vastavuoroinen tunnustaminen — Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen tuottajan laatiman vaatimustenmukaisuusvakuutuksen tunnustamatta jättäminen)

(2009/C 153/23)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Vastaja: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Fővárosi Bíróság — EY 30 artiklan, radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9.3.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY (EYVL L 91, s. 10) 8 artiklan ja yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY (EYVL 2002 L 11, s. 4) 2 artiklan e ja f alakohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa sellaisten radiolaitteiden maahantuoja, jotka käyttävät taajuuksia, joiden käyttöä ei ole yhdenmukaistettu koko yhteisön alueella ja jotka on varustettu CE-merkinnällä, veloitetaan antamaan kansallisen oikeuden mukaisesti vaatimustenmukaisuutta koskeva vakuutus, vaikka kyseessä olevalla laitteella on toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen valmistajan antama vaatimustenmukaisuutta koskeva vakuutus

Tuomiolauselmä

- 1) Jäsenvaltiot eivät voi radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9.3.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY nojalla vaatia henkilöä, joka saattaa radiolaitteen kansallisille markkinoille, toimittamaan vaatimustenmukaisuusvakuutusta, kun kyseisen laitteen tuottaja, jonka kotipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, on varustanut laitteen CE-merkinnällä ja laatinut vakuutuksen tämän tuotteen vaatimustenmukaisuudesta.
- 2) Yleisestä tuoteturvallisuudesta 3.12.2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/95/EY ei sovelleta silloin kun kyse on sellaisten kysymysten arvioinnista, jotka liittyvät henkilön velvollisuuteen toimittaa vakuutus radiolaitteen vaatimustenmukaisuudesta. Siihen, onko jäsenvaltioilla valta direktiivin 2001/95 nojalla asettaa radiolaitteiden myynnissä noudatettavaksi muita velvoitteita kuin vaatimuksenmukaisuusvakuutuksen esittäminen, todettakoon, että henkilö, joka myy tuotetta, voidaan katsoa tuottajaksi ainoastaan niiden edellytysten mukaisesti, jotka määritellään direktiivin 2 artiklan e alakohdassa, ja jakelijaksi ainoastaan niiden edellytysten mukaisesti, jotka määritellään sen 2 artiklan f alakohdassa. Tuottajaa ja jakelijaa voivat koskea vain ne velvoitteet, joista on kunkin osalta erikseen säädetty direktiivissä 2001/95.
- 3) Silloin kun kysymys on alasta, jolla lainsäädäntö on yhdenmukaistettu yhteisön tasolla, sitä koskevaa kansallista toimenpidettä on arvioitava suhteessa tähän yhdenmukaistamistoimenpiteeseen eikä suhteessa EY 28 ja EY 30 artiklaan. Jäsenvaltioiden on direktiivin 1999/5 alaan kuuluvissa kysymyksissä noudatettava sitä kokonaisuudessaan, eivätkä ne saa pitää voimassa sen kanssa ristiriidassa olevia kansallisia säännöksiä. Jos jäsenvaltio katsoo, että yhdenmukaistetun standardin mukaisuus ei varmista

yhdenmukaisuutta direktiivissä 1999/5 säädettyjen olennaisten erityisvaatimusten kanssa, joita kyseisen standardin on tarkoitus koskea, jäsenvaltion on noudatettava tämän direktiivin 5 artiklassa tarkoitettua menettelyä. Rajoituksen tueksi jäsenvaltio voi kuitenkin vedota syihin, jotka jäävät direktiivillä yhdenmukaistetun alan ulkopuolelle. Tällaisessa tilanteessa se voi vedota ainoastaan EY 30 artiklassa määriteltyihin syihin tai yleiseen etuun perustuviin pakkotaviin vaatimuksiin.

(¹) EUVL C 183, 19.7.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.5.2009 (Hoge Raad der Nederlanden Den Haagin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Siebrand BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-150/08) (¹)

(Yhdistetty nimikkeistö — Tariffinimikkeet 2206 ja 2208 — Käymisteitse valmistettu tislattua alkoholia sisältävä juoma — Alun perin hedelmistä tai luonnontuotteesta saatu juoma — Aineiden lisääminen — Seuraukset — Alkuperäisen juoman maun, hajun ja ulkoasun menettäminen)

(2009/C 153/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Siebrand BV

Vastaaja: Staatssecretaris van Financiën

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Yhdistetyn nimikkeistön nimikkeen 2206 ja 2208 tulkinta — Käymisteitse valmistettu juoma, joka sisältää (tislattua) etyylialkoholia — Juoma menettää veden ja aineiden lisäämisen takia hedelmistä ja luonnontuotteesta valmistetun juoman maun, hajun ja/tai ulkoasun

Tuomiolauselma

Käymisteitse saadusta alkoholista valmistetut juomat, jotka alun perin luokiteltiin tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 26.7.1991 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 2587/91, liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 2206 ja joihin on lisätty tietty määrä tislattua alkoholia, vettä, sokerisiirappia, aromiaineita, väriaineita ja — tiettyjen juomien osalta — kermapohja, minkä johdosta ne ovat menettäneet tietystä hedelmästä tai tietystä luonnontuotteesta valmistetun juoman

maun, hajun ja/tai ulkoasun, eivät kuulu yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 2206 vaan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 2208.

(¹) EUVL C 171, 5.7.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.5.2009 (Hof van beroep te Antwerpenin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV v. Belgian valtio

(Asia C-161/08) (¹)

(Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Yhteisön passitus — TIR-carnet'illa suoritettut kuljetukset — Rikkomukset tai säännönvastaisuudet — Ilmoittamismääräaika — Määräaika todisteen esittämiseen rikkomuksen tai säännönvastaisuuden tahtumapaikasta)

(2009/C 153/25)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely BV

Vastaaja: Belgian valtio

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hof van beroep te Antwerpen — TIR-carnet'iden ja ATA-carnet'iden käytöstä passitusasiakirjoina yhteisössä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 719/91 soveltamista koskevista säännöksistä 12.6.1991 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1593/91 (EYVL L 148, s. 11) 2 artiklan, luettuna yhdessä TIR-yleissopimuksen 11 artiklan kanssa, tulkinta — Rikkomukset tai säännönvastaisuudet — Ilmoituksen määräaika

Tuomiolauselma

1) TIR-carnet'iden ja ATA-carnet'iden käytöstä passitusasiakirjoina yhteisössä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 719/91 soveltamista koskevista säännöksistä 12.6.1991 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1593/91 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä TIR-carnet'isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevan Genevessä 14.11.1975 allekirjoitetun tulliyhteisö-sopimuksen 11 artiklan 1 kappaleen kanssa, on tulkittava siten, että sen määräajan noudattamatta jättämisestä, jossa TIR-carnet'n haltijalle on ilmoitettava siitä, ettei carnet'ta ole lähtöleimattu, ei ole seurauksena, että toimivaltaiset tulliviranomaiset menettäisivät oikeutensa kyseisen carnet'n turvin suoritetusta tavaroiden kansainvälisestä kuljetuksesta maksettavien tullien ja verojen perimiseen.